

1 Wat zijn de voorwaarden voor een echtscheiding?

Een echtscheiding kan worden uitgesproken door een bureau van de burgerlijke stand (*perekonnaseisuasutus* of *perekonnaseisuamet*) of een notaris, als de echtgenoten het onderling eens zijn en een gemeenschappelijk schriftelijk verzoek tot ontbinding van het huwelijk indienen, of door een rechtbank, als een van de echtgenoten de rechtbank om ontbinding van het huwelijk vraagt. Het laatste scenario is van toepassing als de echtgenoten het niet eens zijn over de echtscheiding of de details van de echtscheiding, of als een bureau van de burgerlijke stand niet bevoegd is om de echtscheiding uit te spreken.

2 Welke echtscheidingsgronden bestaan er?

Een bureau van de burgerlijke stand of een notaris kan een echtscheiding uitspreken als de echtgenoten het onderling eens zijn en een gemeenschappelijk schriftelijk verzoek hiertoe indienen en als beide echtgenoten in Estland verblijven.

Ingeval de huwelijksrelatie definitief is beëindigd, kan een echtscheiding worden uitgesproken door een rechtbank als een van de echtgenoten de rechtbank om ontbinding van het huwelijk verzoekt. De huwelijksrelatie is beëindigd, wanneer de echtgenoten niet langer echtelijk met elkaar samenleven en er redenen zijn om aan te nemen dat zij niet opnieuw zullen gaan samenwonen. De beëindiging van de huwelijksrelatie wordt aangenomen, wanneer de echtgenoten minstens twee jaar apart hebben gewoond.

3 Wat zijn de juridische gevolgen van een echtscheiding als het gaat om:

3.1 de persoonlijke relatie tussen de echtgenoten (bijvoorbeeld de achternaam)?

Een echtscheiding laat de persoonlijke betrekkingen tussen de echtgenoten ongemoeid. Op het moment van echtscheiding kan de rechtbank of de burgerlijke stand de vorige achternaam teruggeven aan de persoon die dat verzoekt. Als er geen verzoek wordt ingediend, blijft de achternaam gehandhaafd die bij het aangaan van het huwelijk is gekozen.

3.2 de verdeling van het vermogen van de echtgenoten?

Bij echtscheiding wordt het vermogen van de echtgenoten verdeeld op basis van hun huwelijksvermogensstelsel. In geval van **gemeenschap van goederen** verdelen de echtgenoten hun gemeenschappelijk eigendom (*ühisvara*) doorgaans in gelijke delen, overeenkomstig de bepalingen over de beëindiging van de gemeenschappelijke eigendom. Hoe de eigendom is samengesteld wordt bepaald op de datum waarop het huwelijksvermogensstelsel eindigt. De echtgenoten zijn niet verplicht om hun vermogen bij echtscheiding te verdelen. Totdat hun gemeenschappelijke vermogen is verdeeld, oefenen de echtgenoten gezamenlijk de rechten uit en zijn zij gezamenlijk gehouden tot de verplichtingen die met die eigendom verband houden. Ook kunnen zijn de gemeenschappelijke goederen gezamenlijk beheren.

Bij de ontbinding van een gemeenschap van **vruchten en inkomsten** (*vara juurdekasvu tasaarvestus*), worden vruchten en inkomsten van beide echtgenoten vastgesteld en de geldvordering die ontstaat na verrekening daarvan.

Als de echtgenoten hun vermogen op het moment van echtscheiding willen verdelen, wordt het vermogen verdeeld volgens het gekozen huwelijksvermogensstelsel of conform de akte van huwelijksvoorwaarden (*abieluvaraleping*). Als de echtgenoten een akte van huwelijksvoorwaarden hebben ondertekend, eindigt deze op het moment van de echtscheiding. Als de akte van huwelijksvoorwaarden door echtscheiding wordt beëindigd, eindigen de rechten en plichten die voortvloeien uit deze akte. Het vermogen wordt verdeeld conform de akte van huwelijksvoorwaarden.

3.3 de minderjarige kinderen uit het huwelijk?

De echtscheiding als zodanig heeft geen invloed op de ouderlijke verantwoordelijkheid en de ouders behouden in principe het gezamenlijk gezag.

In het algemeen moeten ouders afspreken bij wie het kind woont, in welke mate iedere ouder bijdraagt aan de opvoeding van het kind, en op welke wijze en hoelang er alimentatie moet worden betaald. De maandelijkse alimentatie voor een minderjarig kind mag niet lager zijn dan de minimalalimentatie voor een minderjarig kind overeenkomstig de wet op het gezinsrecht (*perekonnaseadus*).

Als de ouders het recht van gezamenlijk gezag niet willen of kunnen uitoefenen, heeft elke ouder het recht om een rechtbank, in een niet-contentieuze procedure, te verzoeken om het gezag over het kind gedeeltelijk of geheel aan hem of haar toe te kennen. Wijzigingen inzake het gezag over het kind hebben geen invloed op de onderhoudsverplichting van ouders jegens minderjarige kinderen.

3.4 de verplichting om alimentatie te betalen aan de andere echtgenoot?

Een gescheiden echtgenoot heeft recht op het ontvangen van alimentatie:

totdat het kind de leeftijd van drie jaar heeft bereikt, als de gescheiden echtgenoot na de echtscheiding vanwege de verzorging van een gezamenlijk kind niet in staat is om in zijn of haar eigen levensonderhoud te voorzien;

als de gescheiden echtgenoot na de echtscheiding niet in staat is om in zijn of haar eigen levensonderhoud te voorzien wegens leeftijd of gezondheidstoestand en als de behoefte aan bijstand wegens leeftijd of gezondheidstoestand ten tijde van de echtscheiding al bestond. De ene echtgenoot kan ook van de andere gescheiden echtgenoot om alimentatie op grond van leeftijd of gezondheidstoestand verzoeken in gevallen waarin de ene echtgenoot het recht op alimentatie van de andere echtgenoot is verloren op andere wettelijke gronden, maar de behoefte aan bijstand wegens leeftijd of gezondheidstoestand op dat moment wel reeds bestond. De alimentatie moet worden betaald, zolang niet verwacht kan worden van de persoon die recht heeft op de alimentatie dat deze zelf inkomen verwerft.

De vader van een kind is aan de moeder van het kind gedurende een periode van acht weken voor en twaalf weken na de geboorte van het kind alimentatie verschuldigd.

Een rechtbank kan een gescheiden echtgenoot ontheffen van de verplichting om alimentatie te betalen op gronden die in de wet zijn bepaald.

Een gescheiden echtgenoot die recht heeft op het ontvangen van alimentatie kan pas verzoeken dat de wettelijke verplichting tot het betalen van alimentatie wordt uitgevoerd nadat hij of zij het echtscheidingsverzoek heeft ingediend.

4 Wat betekent "scheiding van tafel en bed" in de praktijk?

De echtgenoten zijn gescheiden van tafel en bed, wanneer zij geen gezamenlijke huishouding voeren en niet echtelijk met elkaar samenleven en minstens één van de echtgenoten duidelijk niet bereid is om de relatie te hervatten of te herstellen.

5 Wat zijn de gronden voor een "scheiding van tafel en bed"?

De echtgenoten wonen apart.

6 Wat zijn de juridische gevolgen van een "scheiding van tafel en bed"?

Als de echtgenoten gescheiden van tafel en bed zijn, kan elk van beide echtgenoten:

van de andere echtgenoot voorwerpen opeisen die ten behoeve van het gezin werden gebruikt, als de echtgenoot de voorwerpen nodig heeft in zijn of haar eigen huishouden en er een geldig belang bij heeft om ze te blijven gebruiken. Alle gebruikelijke tot een gezinshuishouden behorende goederen die gezamenlijk eigendom van de echtgenoten zijn, worden op basis van het billijkheidsbeginsel tussen hen verdeeld. In het algemeen kunnen beide echtgenoten persoonlijke bezittingen als hun persoonlijke eigendom behouden. Bezittingen die gemeenschappelijk eigendom zijn (d.w.z. met name goederen die van beide echtgenoten zijn) worden op eerlijke wijze verdeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de belangen van beide echtgenoten en de kinderen;

de andere echtgenoot verzoeken om de gemeenschappelijke gezinswoning of een deel hiervan over te dragen voor zijn of haar exclusieve gebruik, indien dit noodzakelijk is om grote persoonlijke conflicten te voorkomen. Hoewel dit in de allereerste plaats moet worden gebaseerd op de voorkeursrechten van de eigenaar van de woning, kan ook worden besloten dat de echtgenoot die niet de eigenaar is, de woning blijft gebruiken. Dit gebeurt indien de rechtbank dit noodzakelijk acht gezien de financiële middelen van beide echtgenoten en de belangen van de kinderen.

Indien de echtgenoten gescheiden wonen, moeten zij elkaar regelmatig alimentatie betalen om de gebruikelijke kosten te dekken die de andere echtgenoot in het belang van het gezin maakt.

7 Wat betekent "nietigverklaring van het huwelijk" in het huwelijk in de praktijk?

Bij nietigverklaring van het huwelijk wordt het huwelijk geacht nietig te zijn geweest vanaf het begin. Het huwelijk kan alleen bij een rechterlijke uitspraak nietig worden verklaard.

8 Wat zijn de gronden voor nietigverklaring van het huwelijk?

De nietigverklaring van een huwelijk mag alleen worden gebaseerd op de gronden van nietigheid van het huwelijk zoals bedoeld in de wet op het gezinsrecht (*perekkonnaseadus*). Dit betekent dat de rechter een huwelijk alleen nietig mag verklaren indien:

tijdens het huwelijk inbreuk is gepleegd op de vereiste inzake de minimale huwbare leeftijd of inzake handelingsbekwaamheid;

tijdens het huwelijk inbreuk is gepleegd op het huwelijksverbod als bedoeld in genoemde wet;

tijdens het huwelijk inbreuk is gepleegd op de formele vereisten als bedoeld in genoemde wet;

ten minste één echtgenoot bij het sluiten van het huwelijk leed aan een tijdelijke geestelijke stoornis of om een andere reden niet in staat was om zijn of haar wil uit te oefenen;

het huwelijk frauduleus of onder dwang of dreiging met geweld is gesloten, onder meer door de gezondheidstoestand van of andere persoonlijke informatie over een echtgenoot te verbergen wanneer die informatie van belang is voor de geldigheid van het huwelijk;

één of beide echtgenoten niet voornemens waren de huwelijkse plichten te vervullen en het huwelijk om andere redenen is gesloten, met name om een verblijfsvergunning voor Estland te verkrijgen (schijnhuwelijk).

de echtgenoten hetzelfde geslacht hebben als gevolg van een geslachtsverandering die tijdens het huwelijk heeft plaatsgevonden.

Verder wordt het huwelijk geacht nietig te zijn indien:

het huwelijk gesloten is tussen twee personen van hetzelfde geslacht;

de sluiting van het huwelijk is bevestigd door een persoon die geen bevoegdheid heeft als ambtenaar van de burgerlijke stand; of

ten minste één partij niet de wens heeft geuit om het huwelijk aan te gaan.

9 Wat zijn de juridische gevolgen van de nietigverklaring van het huwelijk?

Nadat een huwelijk nietig is verklaard, wordt het geacht nietig te zijn geweest vanaf het begin, tenzij het nietig is verklaard omdat het een huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht betreft. In dat geval wordt het huwelijk nietig verklaard vanaf het van kracht worden van een rechterlijke beslissing. De huwelijkse rechten en plichten zijn niet van toepassing op personen van wie het huwelijk nietig is verklaard (met inbegrip van de rechten en plichten die voortvloeien uit de eveneens nietig verklaarde akte van huwelijkse voorwaarden).

Indien een huwelijk nietig wordt verklaard omdat een van de echtgenoten reeds getrouwd was en dat verborgen hield voor de andere echtgenoot, of de andere echtgenoot door middel van fraude, dwang of geweld aanzette tot een huwelijk, kan de rechter bepalen dat die persoon alimentatie moet betalen aan de persoon met wie hij of zij een nietig huwelijk is aangegaan. Dit doet de rechter door de regels toe te passen met betrekking tot de betaling van alimentatie aan een echtgenoot. De rechter kan op verzoek van de partij die onwettig is aangezet tot een huwelijk, de bepalingen inzake de huwelijkse bezittingen toepassen op de bezitsregeling van de partijen (zoals de gemeenschappelijke eigendommen van de echtgenoten).

De kinderen uit een nietig huwelijk hebben dezelfde rechten en plichten als kinderen uit een geldig huwelijk.

10 Bestaan er alternatieve mogelijkheden om problemen die samenhangen met een echtscheiding op te lossen, zonder dat de rechter wordt ingeschakeld?

De burgerlijke stand of een notaris kan een echtscheiding vaststellen met de instemming van beide echtgenoten. De juridische gevolgen van een echtscheiding (zoals de verdeling van de huwelijkse bezittingen) kunnen worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de echtgenoten de wensen te scheiden.

Er bestaan geen buitengerechtelijke procedures om geschillen tussen de echtgenoten inzake de omstandigheden van de echtscheiding te beslechten.

11 Waar moet het verzoek tot echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk worden ingediend? Aan welke formaliteiten moet worden voldaan en welke documenten moeten bij het verzoek worden gevoegd?

Een aanvraag voor een echtscheiding kan worden ingediend bij:

de burgerlijke stand van de woonplaats van een van de echtgenoten (indien beide echtgenoten in Estland wonen);

een notaris;

de rechtbank van eerste aanleg (*maakohus*) die bevoegd is voor de woonplaats van de verweerder.

Aanvragen voor de nietigverklaring van een huwelijk moeten worden ingediend bij de rechtbank van eerste aanleg die bevoegd is voor de woonplaats van de verweerder.

De burgerlijke stand stelt een echtscheiding vast op basis van een gezamenlijke, persoonlijke schriftelijke aanvraag van de echtgenoten. In de aanvraag moeten de echtgenoten bevestigen dat er tussen hen geen geschil bestaat met betrekking tot de kinderen, de verdeling van gemeenschappelijke bezittingen of alimentatie. Aanvragen voor een echtscheiding moeten vergezeld gaan van een huwelijkscertificaat. Indien een echtgenoot om een geldige reden niet in staat is om de gezamenlijke aanvraag persoonlijk in te dienen bij de burgerlijke stand, kan hij of zij een afzonderlijke, door een notaris gecertificeerde aanvraag indienen. Documenten die zijn opgesteld in een vreemde taal moeten samen met een vertaling worden ingediend bij de burgerlijke stand. Die vertaling moet gecertificeerd zijn door een notaris, een consulaatsmedewerker of een beëdigd vertaler. Wanneer een document dat een huwelijk certificeert, is opgesteld in het buitenland, moet het worden gelegaliseerd of voorzien van een *apostille*, tenzij in een internationaal verdrag anders is bepaald.

Een notaris stelt een echtscheiding vast op basis van een gezamenlijke, persoonlijke schriftelijke aanvraag van de echtgenoten. Aanvragen voor een echtscheiding moeten vergezeld gaan van een huwelijkscertificaat. Indien een echtgenoot om geldige redenen niet in staat is om de gezamenlijke aanvraag persoonlijk in te dienen op het kantoor van de notaris, kan hij of zij bij het notaris kantoor een afzonderlijke, door een notaris gecertificeerde aanvraag

indienen. Documenten die zijn opgesteld in een vreemde taal moeten samen met een vertaling worden ingediend bij de burgerlijke stand. Die vertaling moet gecertificeerd zijn door een notaris, een consulaatsmedewerker of een beëdigd vertaler. Wanneer een document dat een huwelijk certificeert, is opgesteld in het buitenland, moet het worden gelegaliseerd of voorzien van een *apostille*, tenzij in een internationaal verdrag anders is bepaald.

Huwelijkszaken die in Estland voor de rechter worden gebracht, moeten aanhangig worden gemaakt bij de rechtbank die bevoegd is voor de gezamenlijke woonplaats van de echtgenoten, of anders bij de rechtbank die bevoegd is voor de woonplaats van de verweerder. Indien de verweerder niet woonachtig is in Estland, moet de zaak aanhangig worden gemaakt bij de rechtbank die bevoegd is voor de woonplaats van een minderjarig kind van de echtgenoten of, wanneer de echtgenoten geen gezamenlijke minderjarige kinderen hebben, bij de rechtbank die bevoegd is voor de woonplaats van de eiser. Het bij de rechter ingediende verzoekschrift voor een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring moet voldoen aan alle formele vereisten die inzake burgerlijke procedures zijn vastgesteld in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*). Het verzoekschrift en de bewijsstukken moeten schriftelijk of elektronisch bij de rechtbank worden ingediend, in het Ests en in A4-formaat.

In het verzoekschrift moeten de naam van de rechtbank en de persoonsgegevens van de eiser en de verweerder (de echtgenoten) en van hun gezamenlijke minderjarige kinderen worden opgenomen. Ook moet worden vermeld wie alimentatie voor de kinderen zal betalen, wie hen zal opvoeden, en bij wie de kinderen gaan wonen. Het verzoekschrift moet ook een voorstel bevatten voor de toekomstige regeling inzake de ouderlijke rechten en de opvoeding van de kinderen. Daarnaast moeten de feitelijke omstandigheden die de grondslag van de aanvraag vormen in het verzoekschrift worden omschreven en de instemming van de eiser moet duidelijk blijken. Bovendien moet de eiser de bewijsstukken waar hij of zij over beschikt, in het verzoekschrift opnemen en voorleggen.

In aanvulling op het bovenstaande moet bij de verdeling van gemeenschappelijke bezittingen in het verzoekschrift worden aangegeven waar die bezittingen uit bestaan en waar deze zich bevinden. Verder moet de waarde van de bezittingen van de eiser worden bepaald en er moet een voorstel voor de verdeling van de gemeenschappelijke bezittingen worden gedaan. Indien de echtgenoten een akte van huwelijkse voorwaarden hebben ondertekend, moet die aan het verzoekschrift worden gehecht.

Het verzoekschrift moet worden ondertekend door de eiser of zijn of haar vertegenwoordiger. Indien een vertegenwoordiger het document ondertekent, moet er een machtiging worden bijgevoegd waaruit de bevoegdheid van de vertegenwoordiger blijkt.

12 Kan ik in aanmerking komen voor rechtsbijstand om de kosten van de procedure te dekken?

Indien degene die om rechtsbijstand vraagt, gezien zijn of haar financiële situatie de procedurekosten niet of slechts gedeeltelijk of in termijnen kan betalen, en er voldoende reden is om aan te nemen dat de voorgenomen deelname aan de procedure succes kan hebben, kan de rechter hem of haar volledig of voor een deel vrijstellen van de verplichting om de procedurekosten te betalen. De kosten worden in dat geval door de staat betaald.

13 Kan beroep worden ingesteld tegen een beslissing over de echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk?

Op grond van de algemene bepalingen met betrekking tot beroepsprocedures kan een partij beroep instellen tegen een uitspraak inzake echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van een huwelijk, indien hij of zij van mening is dat de uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg gebaseerd is op een onjuiste rechtsopvatting (bijvoorbeeld wanneer de rechtbank van eerste aanleg een materieel- of procesrechtelijke bepaling verkeerd heeft toegepast).

14 Wat moet ik doen om een door een rechtbank in een andere lidstaat gewezen beslissing over echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk in deze lidstaat te laten erkennen?

Overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad wordt in de Europese Unie een echtscheidingsvonnis dat in de ene lidstaat is gewezen, automatisch erkend in de andere EU-lidstaten (met uitzondering van Denemarken). Hiervoor hoeft geen speciale procedure te worden gevolgd.

15 Tot welk gerecht moet ik mij wenden om bezwaar te maken tegen de erkenning van een door een rechtbank in een andere lidstaat gewezen beslissing over echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk? Welke procedure is in dit geval van toepassing?

Om de erkenning van een besluit inzake echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van een huwelijk aan te vechten, moeten partijen zich richten tot het hof van beroep van de lidstaat zoals aangegeven in de lijst die is opgenomen in Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad. In Estland is dat de arrondissementsrechtbank (*ringkonnakohus*).

De procedure en de termijn voor het instellen van beroep staan vermeld in de beslissing van de rechtbank.

16 Wat is het toepasselijk recht in een echtscheidingsproces tussen echtgenoten die niet in deze lidstaat wonen of een verschillende nationaliteit hebben?

Bij een echtscheiding wordt het recht toegepast van het land waarin beide echtgenoten wonen. Indien de echtgenoten in verschillende landen wonen, maar dezelfde nationaliteit hebben, worden de algemene rechtsgevolgen van het huwelijk bepaald door het recht van het land waarvan zij onderdaan zijn. Indien de echtgenoten in verschillende landen wonen en elk een andere nationaliteit hebben, worden de algemene rechtsgevolgen van het huwelijk bepaald door het recht van:

het land waar zij voor het laatst gezamenlijk hebben gewoond, op voorwaarde dat een van de echtgenoten in dat land woont;

het land waar de wederpartij woont;

bij een gezamenlijke aanvraag, het land waar een van de echtgenoten woont;

het land waar de eiser woont, indien hij of zij daar ten minste één jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gewoond, of het land waar de eiser woont, indien hij of zij daar ten minste zes maanden onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gewoond en hij of zij onderdaan is van het land in kwestie.

Indien een echtscheiding op grond van bovengenoemd recht niet of alleen onder zeer strenge voorwaarden is toegestaan, wordt het Estse recht toegepast wanneer een van de echtgenoten in Estland woont of Ests staatsburger is, of wanneer hij of zij in Estland woonde of Ests staatsburger was toen het huwelijk werd gesloten.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

This webpage is part of an EU quality network

Laatste update: 28/05/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.